

Chương 197: Chúng ta không giống nhau

“Tôi, tôi không có.” Bùi Vũ Đường lập tức phản bác, nhưng giọng điệu lại rõ ràng có chút chột dạ. Hắn cẩn thận suy nghĩ lời của Lâm Yên, thế nhưng phát hiện, cô nói hoàn toàn không sai.

“Anh cả của cậu đối với cậu nghiêm khắc như vậy, thật ra chỉ là vì chặt đứt thói quen suy nghĩ như vậy của cậu, để cho cậu có thể trở nên hoàn toàn độc lập, không chỉ về kinh tế, mà quan trọng hơn là tinh thần của cậu, làm cho cậu về sau gặp chuyện, học dựa vào năng lực của mình để giải quyết, hoặc là trước khi phát sinh nguy hiểm và mâu thuẫn thì nghĩ cách ngăn chặn nó mà không phải làm cho chuyện phát triển đến một tình trạng không thể cứu vãn.” Lâm Yên hướng dẫn từng bước.

Có lẽ bởi vì Bùi Vũ Đường xấp xỉ tuổi em trai của mình, cô nhìn không được nên nói nhiều như vậy.

Nghe xong lời của Lâm Yên, Bùi Vũ Đường rơi vào trầm tư, chính xác, thật nhiều thứ hắn đều bởi vì quá mức tự đại, hoặc là nói nội tâm ỷ vào thân phận của mình, không cố kỵ chỗ nào, không nghĩ nhiều, mới luôn có hại.

Đối diện, Bùi Nam Như hơi ngắc đầu, có chút kinh ngạc nhìn về phía cô gái, giống như không nghĩ tới cô gái sẽ nói ra lời nói như vậy.

Lâm Yên vỗ vỗ bả vai Bùi Vũ Đường, “Cho nên, tam thiếu cậu xem, tôi thật sự không giống cậu, cậu là tay đua xe ba đường, không quyền, không thể lại không có tiên, mà tôi, bạn trai là người cầm chèo của gia tộc Bùi thị, Tổng giám đốc tập đoàn, tôi đương nhiên có thể muốn đánh người nào thì đánh người đó!”

Mới vừa còn có chút cảm động, Bùi Vũ Đường lập tức đầu đầy buồn bực: “.....”

Lâm Yên nói xong, vẻ mặt nhợt nhạt nhìn về phía người đàn ông bên cạnh, mặt đều là “Ngài cũng không thể mắng tôi, tôi ỷ vào ngài mới dám đánh nhau với người”: “Cho nên, Bùi tiên sinh, tuy rằng tôi đánh nhau là không đúng, nhưng tôi cũng đã cẩn thận cân nhắc, cảm thấy chuyện này có thể đánh, tôi mới đánh.”

Bùi Duật Thành nhìn biểu cảm hơi nghiêm trang của cô gái, cười khẽ mở miệng: “Lời nói của Lâm tiểu thư, không phải không có lý.”

Lâm Yên: “???”

Không phải không có lý?

Bùi Vũ Đường cũng sợ ngây người, cô đây quả thực là nghiêm trang nói bậy nói bạ, loại nguy hiểm này lấy chỉ số thông minh của anh hẳn còn cảm thấy có đạo lý?

Bùi Vũ Đường nhin không được nhỏ giọng tiến đến bên tai anh hai Bùi Nam Như khinh bỉ, “Chà chà, quả nhiên, người đang yêu đương đều hoàn toàn không có chỉ số thông minh đáng nói, cho dù là anh cả cũng không ngoại lệ.”

Bùi Nam Như cười lắc đầu.

Khi nói chuyện, xe đã chạy đến Vân Gian Thủy Trang.

Lúc này Lâm Yên mới phát hiện xe trực tiếp chạy đến biệt thự của Bùi Duật Thành, “A”

Bùi Vũ Đường ân cần giúp cô kéo cửa xe ra, “Chị dâu, còn thất thân làm gì, mau xuống xe đi!”

Lâm Yên: “.....”

Cô muốn về nhà được không?

Lâm Yên đang kéo cửa xe, cân nhắc mở miệng từ biệt như thế nào.

Lúc này, mới vừa đi xuống xe Bùi Duật Thành đột nhiên cất bước về phía cô, theo sau, cực kỳ tự nhiên dặt lấy cái tay không có bị thương của cô, mở miệng nói: “Cùng nhau ăn một bữa cơm, xem như chính thức giới thiệu Vũ Đường cùng Nam Như cho cô quen biết.”

Lòng bàn tay bỗng nhiên truyền đến ấm áp hóa thành ngọn lửa thổi quét thân thể, Lâm Yên thậm chí cũng nghe không rõ người đàn ông nói gì, ngơ ngác nhìn chăm chăm khuôn mặt điên đảo chúng sinh của người đàn ông, theo bản năng mở miệng: “À, được.”

Mới vừa nói xong Lâm Yên liên hận không thể tát một cái cho mình tỉnh!

Đã nói sắc đẹp đều là mây bay đâu!

Đã nói vội vàng nghĩ cách chia tay đâu?

Cuối cùng, Lâm Yên vẫn ngoan ngoãn bị nắm vào nhà.

Bùi Vũ Đường thông thạo tìm ra hòm thuốc, vừa bôi thuốc cho mình, vừa chảy nước miếng mở miệng nói, “Em muốn ăn thịt kho tàu, cá quế chiên xù, sườn heo chua ngọt, thịt bò sốt cay, gà xào cay do chú Trung làm.”